

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.591/2012/5.szám

A Kúria a dr. Stiptáné dr. Csontos Mária egyéni ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Zámboriné dr. Királdi Klára jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Regionális Adó Főigazgatóság alperes ellen adó ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. június 11. napján kelt 2.K.26.219/2012/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 12. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 2.K.26.219/2012/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 142.000 (száznegyvenkétezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes - egyéb tevékenységei között - üzletviteli tanácsadást, tanulmánykészítést, mérnöki tanácsadást számlázott vevői részére. A szolgáltatás nyújtásokat felperes a vele 2007. óta kapcsolatban álló (a továbbiakban: M.Kft.) és (a továbbiakban: P.Kft.) alvállalkozók bevonásával teljesítette. A két Kft. által kiállított számlák alapján a felperes 2009. decemberében levonható adót vallott.

Az elsőfokú adóhatóság 2009. december hónapra áfa adónemben folytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést. A Kft-k ügyvezetőjének, illetőleg volt ügyvezetőjének a nyilatkozata, tanuk meghallgatása, kapcsolódó vizsgálat lefolytatása, illetőleg lefolytathatatatlansága, a bevallások elmaradása alapján, különös tekintettel arra, hogy az alvállalkozók a saját maguk által igény bevett alvállalkozók kilétére vonatkozóan információval nem tudtak szolgálni, azt állapította meg, hogy a számlák szerinti szolgáltatásnyújtásokat nem végezték el, a gazdasági esemény nem a

számlán feltüntetett felek között és nem is a számlák szerinti tartalommal jött létre.

Az elsőfokú adóhatóság 2009. december hónapra áfa adónemben 14.200.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, amely után adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

Az alperes 2888334114. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Határozatát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. tv. (a továbbiakban: Áfa.tv.) 120.§ a) pontjára, 127.§ a) pontjára, valamint a számvitelről szóló 2000. C. tv. (a továbbiakban: Szám.tv.) 15.§ (3) bekezdésére, 164.§ (2) bekezdésére és 166.§ (2) bekezdésére alapította.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét. Az irányadó jogszabályok részletes ismertetését követően az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a perben az alperes bizonyítékokon alapuló megállapításával szemben a *Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény* (a továbbiakban: Pp.) 164.§ (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett igazolnia, hogy az általa befogadott számla alakilag és tartalmilag hiteles, helytálló. Az alperes által részletesen feltárt tényállásból az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alvállalkozókkal első sorban a felperes ügyvezetőjének testvérén keresztül tartották a kapcsolatot, akinek azonban nincs informatikai végzettsége. Az M.Kft. képviselője úgy nyilatkozott, hogy a végzettség hiányában a munkát alvállalkozóknak adta ki, azonban a főbb alvállalkozókat megnevezni nem tudta. A P.Kft.-ét 2009-ben adták el Jaskó Jánosnak, az alkalmazottak kilétét nem sikerült feltárni, az alvállalkozó pedig az M.Kft. volt.

A felperes által bemutatott adathordozók csak a munkát tartalmazták, az alvállalkozók elérhetősége nem szerepelt rajtuk. A számlák tartalmi hitelessége megdőlt, figyelemmel arra is, hogy az alvállalkozók nem rendelkezhetek a vonatkozó időszakban a szolgáltatások teljesítéséhez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel, illetve nem tudták az ennek megfelelő alvállalkozókat megjelölni. A perbeli számla szerinti munkálatok természetes személy (személyek) fizikai tevékenysége(i), amelyet egy számlakibocsátó gazdasági tevékenységeként akkor lehet megállapíthatni, ha az ő személyük konkrétan beazonosítható.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, „a jogszabályoknak megfelelő új határozatot” hozatalát kérte. Álláspontja szerint az alperesi határozatok, és ennél fogva a bírósági ítélet is jogszabálysértők, mivel az alperes nem tett eleget sem az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 97.§ (4) bekezdésében-, sem a *közigazgatási*

hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdésében foglaltaknak. Az alperes nem megfelelő személyeket hallgatott meg, illetve nem kereste meg a szlovákiai illetőségű ügyvezetőt.

Előadta, a kérdéses munkák egyértelműen és bizonyíthatóan elkészültek, azt a felperes saját megrendelői részére prezentálta, a nagy volumen miatt volt szükséges alvállalkozók igénybevétele. A jogerős ítéletnek az a megállapítása, amely szerint az, hogy ki teljesíti a gazdasági eseményt, beletartozna a felperes érdekkörébe, szöges ellentétben áll az Európai Bíróság magyar áfa ügyben meghozott 2012. július 21-ei döntésével. Az adóhatóság feladata lett volna annak bizonyítása, hogy a felperes tudta vagy tudnia kellett volna, hogy az ügylet során az alvállalkozói, valamint annak alvállalkozói milyen szabálytalanságokat követtek el, de ilyet a vizsgálat nem bizonyított.

Az alperes nem terjesztett elő ellenkérelmet.

A Kúria rögzíti, hogy az elsőfokú bíróságnak a felperes 2009. október havi levonásait érintő 2.K.26.218/2012/8. számú ítéletéhez kapcsolódó felülvizsgálati eljárás Kfv.V.35.586/20012. számon van folyamatban.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Pp. 272.§ (1) és (2) bekezdéséből következően a felülvizsgálati eljárás a jogerős ítélet hibáinak rendkívüli jogorvoslati eszköze, nem pedig a közigazgatási határozat felperes által hivatkozott jogsértéseinek közvetlen orvoslását célozza. A felperes felülvizsgálati kérelme csak a jogerős ítélettel összefüggésben bírálható el.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Pp. 221.§ (1) bekezdésének megfelelően részletesen rögzítette a történeti tényállást, ismertetve az adóigazgatási eljárás megállapításait, a felperes keresetét, az irányadó jogszabályokat, alkalmazásukra - a tényállással való összevetés alapján - pontos és helytálló magyarázatot adott, döntését részletesen megindokolta. A jogerős ítéletben számot adott a bizonyítékok összességében való értékeléséről, eljárása a Pp. 206.§ (1) bekezdésének is megfelelt.

A jogerős ítélet tényállása kapcsán jogszabálysértés csak akkor lenne megállapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, téves, okszerűtlen lenne, a logika szabályainak is ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzítene. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bírósággal, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati

eljárásban nincs lehetőség. Erre tekintettel a Kúria nem látott lehetőséget sem eltérő tényállás megállapítására, sem a bizonyítékok felülmérlegelésére.

A felülvizsgálati kérelem nem tartalmaz olyan jogszabályi hivatkozást, amit a felülvizsgálati eljárás tárgyát képező jogerős ítélet megsértett volna. A Kúria kiemeli, hogy az alvállalkozókkal a felperes saját előadása szerint 2007. óta kapcsolatban áll, ennek ellenére a kapcsolatnak csak formális jegyei vannak, a gazdasági események tényleges megvalósulását bizonyíték nem támasztotta alá. Ennek következménye, hogy az Európai Bíróság időközi, áfa körben keletkezett ítéleteiben megfogalmazott szempontok alkalmazására a Kúria a rendelkezésre álló, felül nem mérlegelhető bizonyítékok alapján nem látott lehetőséget.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes javára felülvizsgálati költség nem merült fel, így arról külön rendelkezni nem kellett.

A felperes felülvizsgálati kérelemében arról nyilatkozott, hogy a pótlólag lerója a felülvizsgálati eljárási illetéket, erre azonban nem került sor. Ezért a Kúria kötelezte a felperest a le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2013. július 4.

**Dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné
Éva sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró**

dr. Oláh